

Arrest

nr. 267 301 van 27 januari 2022
in de zaak RVV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat W. VAN DOREN
Kunstlaan 52
1000 Brussel

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 18 augustus 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 8 juli 2021 tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod .

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 7 september 2021 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 oktober 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. VAN DOREN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. MISSEGHERS, die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker stelt op 13 oktober 2010 in België te zijn aangekomen, dag waarop hij een verzoek om internationale bescherming indiende.

Op 28 juli 2011 weigerde de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen de toekenning van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Het beroep dat verzoeker tegen deze

beslissing indiende bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) werd verworpen bij arrest nr. 69 636 van 7 november 2011, waarna verzoeker op 29 november 2011 in kennis werd gesteld van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Het cassatieberoep dat verzoeker indiende bij de Raad van State tegen het voormelde arrest van de Raad werd bij beschikking van 9 januari 2012 onontvankelijk verklaard.

Op 16 mei 2012 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Deze aanvraag werd onontvankelijk verklaard op 14 november 2013.

Op 7 juli 2014 diende verzoeker een aanvraag in voor het bekomen van een verblijfskaart van een burger van de Unie, in functie van zijn Belgische kinderen.

Op 15 januari 2015 werd verzoeker in het bezit gesteld van een F-kaart. Om die reden werd zijn beroep tegen de hiervoor vermelde beslissing van 14 november 2013 houdende het onontvankelijk verklaren van zijn aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, bij gebrek aan actueel belang, verworpen bij arrest nr. 160 925 van 28 januari 2016.

Op 8 juli 2021 besliste de verwerende partij tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod.

Dit zijn de bestreden beslissingen. Ze zijn opgenomen in één akte, die luidt als volgt:

“Mijnheer

naam. R.

voornaam : A.

geboortedatum : X

geboorteplaats Bad Hersfeld, Duitsland

nationaliteit. Kosovo

in voorkomend geval, ALIAS : R., A., X, Joegoslavië ; R.. A., X, Servië; R., A., X, Servië en Montenegro, R.. A., X, Kosovo

Krachtens artikel 44bis §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet), wordt een einde gemaakt aan uw verblijf en krachtens artikel 7, alinea 1, 3° van de wet van 15 december 1980 wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten binnen 0 dagen vanaf de kennisgeving van de beslissing om de volgende ernstige redenen van nationale veiligheid:

U kwam op 13/10/2010 aan in België en diende dezelfde dag een asielaanvraag in. Uw dossier werd op 15/10/2010 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) Op 28/07/2011 besliste het CGVS tot een weigering van het vluchtelingenstatuut en een weigering van het statuut van subsidiaire bescherming Op 01/09/2011 diende u een beroep tot nietigverklaring van voorgaande beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) Op 07/11/2011 bevestigde de RVV de beslissing van het CGVS. Op 29/11/2011 werd u een bevel tot verlaten van het grondgebied betekend. Op 13/12/2012 diende u een beroep in bij de Raad van State tegen de beslissing van de RVV, dit beroep werd op 09/01/2012 onontvankelijk verklaard.

Op 16/05/2012 diende u een regularisatieverzoek in op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Op 14/11/2013 werd uw regularisatieverzoek onontvankelijk verklaard, op 23/11/2013 werd de beslissing aan u betekend en vervolgens tekende u op 28/12/2013 beroep aan tegen deze beslissing. Op 07/07/2014 diende u een aanvraag tot gezinshereniging in in functie van uw Belgische kinderen Dienvolgens werd u op 15/01/2015 in het bezit gesteld van een F kaart Op 28/01/2016 verwierp de RVV het beroep tot nietigverklaring tegen de beslissing waarbij uw regularisatieverzoek onontvankelijk werd verklaard, aangezien u intussen reeds verblijfsrecht had verkregen. U bent momenteel in het bezit van een F Kaart geldig tot 04/12/2024.

Uit uw administratief dossier blijken elementen van nationale veiligheid die aantonen dat u een bedreiging vormt voor de Belgische samenleving.

Op 24/02/2021 stelde de Veiligheid van de Staat (VSSE) een nota op waarin de volgende elementen worden aangehaald (vrije vertaling):

- U bent reeds jaren gekend bij de VSSE als persoonlijke en actieve deelnemer aan de verspreiding van het extremisme in België.
- U wordt meer bepaald door de VSSE beschouwd als een activist van het salafisme, gezien de aard en de duurzaamheid van uw engagement voor organisaties die de radicalisering binnen de Roma gemeenschap afkomstig uit de westelijke Balkan bevorderen
- U was een actief lid van IRDO-Belgija (Islamsko Romani Dawetsko Organizadja Belgija), een salafistische proselitische organisatie gericht op de Roma bevolking afkomstig uit de westelijke Balkan. U werd in het bijzonder door de leiding van deze organisatie geïdentificeerd als het aanspreekpunt voor de regio Luik.
- Na de ontbinding van IRDO-Belgija bent u betrokken gebleven bij structurele activiteiten die bijdragen tot de verspreiding van het salafisme onder de Roma gemeenschap afkomstig uit de westelijke Balkan.
- De VSSE concludeert van oordeel te zijn dat u, als activist binnen de salafistische Roma-beweging, een bedreiging vormt wat betreft de verspreiding van het extremisme in België

Het is niet omdat u voor bovenstaande feiten nooit veroordeeld werd, dat u daarom geen ernstige bedreiging vormt voor de nationale veiligheid. De bevoegdheid om het verblijf te beëindigen wegens een ernstige bedreiging van de nationale veiligheid vereist immers geen voorafgaande strafrechtelijke vervolging of veroordeling (RVV 27 maart 2018, n° 241.138). Het begrip nationale veiligheid dekt zowel de interne als de externe veiligheid van een staat. Bijgevolg kunnen de aantasting van het functioneren van instellingen en essentiële openbare diensten, alsook het overleven van de bevolking, het risico van een ernstige verstoring van de externe betrekkingen of van de vreedzame co-existentie van de volkeren, evenals de aantasting van militaire belangen, de nationale veiligheid in gevaar brengen (HvJ. Land Baden-Württemberg t. Panagiotis Tsakouridis. C- 145/09, 23 november 2010, punt 41 tot 45 en aldaar aangehaalde rechtspraak; HvJ, H.T. tegen Land Baden-Württemberg, C- 373/13, 24 juni 2015, punt 76 tot 78)

U werd op 29/04/2021 uitgenodigd om alle documenten en elementen aan te brengen waarvan u het nodig acht dat de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) hiervan kennis heeft teneinde uw situatie correct in te schatten, zodoende een beslissing tot intrekking of beëindiging van het verblijfsrecht te verhinderen of beïnvloeden (art. 62, § 1, eerste lid, van de wet van 15/12/1980). Op 21/05/2021 ontvingen we de door u op 06/05/2021 ingevulde vragenlijst, alsook de volgende documenten; een kopie van uw verblijfskaart, een kopie van de huwelijksakte, een attest van de gezinssamenstelling (opgesteld dd. 27/01/2021), een attest van de FOD sociale zekerheid - gehandicapte personen voor R. A. (opgesteld op 02/10/2020 - geldig van 01/10/2019 tot 31/12/2022), een attest tewerkstelling (art. 60) voor de periodes 1/12/2014 tot 05/01/2015 en 20/01/2015 tot 29/08/2015 (opgesteld dd 22/02/2016), een attest van het Medisch Centrum voor Audio-Fonologie (CMAP) voor R. A. (opgesteld dd 06/05/2021), een attest van Forem: inschrijving als werkzoekende dd 07/05/2021, een arbeidscontract van bepaalde duur (art 60) van 16/03/2016 tot 15/04/2016 (opgesteld op 15/03/2016) en van 16/04/2016 tot 19/08/2016 (opgesteld op 14/04/2016). Alle elementen à charge en à décharge worden in acht genomen in deze beslissing.

In het kader van een beslissing tot einde van het verblijf genomen krachtens artikel 44bis §1 van de Vreemdelingenwet moet rekening gehouden worden met de duur van het verblijf, de leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in België en de mate waarin u bindingen heeft met uw land van herkomst.

Aangaande uw familiale banden blijkt uit uw administratief dossier en het hoorrecht dat u sedert 02/08/2012 gehuwd bent met D. D. ("17/03/1992, Belgische nationaliteit). Samen met uw echtgenote hebt u vijf minderjarige kinderen: R. B. "23/12/2011; R. A. " 11/03/2013; R. N. H. "26/03/2014; R. Aisha "26/03/2014 en R. Y. "06/12/2016, ze hebben allen de Belgische nationaliteit. Uit het administratief dossier en het attest gezinssamenstelling dd. 27/01/2021 dat bij het hoorrecht werd gevoegd, blijkt dat u, uw echtgenote en uw vijf minderjarige kinderen allen op hetzelfde domicilieadres ingeschreven zijn. Verder verklaart u in het hoorrecht dat u gehoord hebt dat uw broer in België zou verblijven, maar u weet niet waar. Hierbij dient te worden opgemerkt dat het familie- en gezinsleven in de zin van het artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) de aard en de hechtheid van de gezinsband aanhaalt, namelijk de band tussen partners en tussen ouder en hun minderjarige kinderen. Het feit dat u gezinsbanden in België heeft, doet geen afbreuk aan de bedreiging die u vormt voor de nationale veiligheid. Het toont aan dat u geenszins de verantwoordelijkheid opnam ten aanzien

van uw gezin, aangezien u had moeten weten dat dergelijk afwijkend gedrag en gedachtengoed ernstige gevolgen kon hebben voor uw verblijfsrecht in België, alsook een regulier gezinsleven in de weg staat.

Het wordt niet betwist dat u zich kan beroepen op een gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM. Onderhavige maatregel vormt een inmenging in de uitoefening van het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven. Het wordt evenmin betwist dat u met uw echtgenote en jullie minderjarige kinderen een gezinsleven heeft, doch we merken op dat uit uw administratief dossier geen onoverkomelijke hinderpalen blijken die de voortzetting van uw gezinsleven in Kosovo of elders verhinderen. Het vraagt weldegelijk een inspanning van u, uw echtgenote en uw kinderen om zich aan te passen aan een leven in Kosovo of elders, doch deze moeilijkheden zijn niet onoverkomelijk. Uit de nota van de VSSE blijkt immers dat u een actief lid was van IRDO-Belgija, een salafistische proselitische organisatie gericht op de Roma bevolking afkomstig uit de westelijke Balkan, en u in het bijzonder door de leiding van deze organisatie werd geïdentificeerd als het aanspreekpunt voor de regio Luik. Ook na de ontbinding van IRDO-Belgija bent u betrokken gebleven bij structurele activiteiten die bijdragen tot de verspreiding van het salafisme onder de Roma gemeenschap afkomstig uit de westelijke Balkan. U verklaart bovendien in het hoorrecht dat u Romani spreekt, wat wijst op een affiniteit met uw land van herkomst. Het is niet onaannemelijk ervan uit te gaan dat uw kinderen noties hebben van de Romani taal, alsook dat zij een in zekere mate vertrouwd zijn met bepaalde aspecten van de Roma gebruiken en cultuur. Reeds op 14/06/2012 bracht het CGVS ons op de hoogte dat de situatie voor de Roma in Kosovo grondig veranderd is (sedert februari 2009), alsook de algemene situatie in Kosovo en dat een verwijdering naar Kosovo mogelijk is. Aangezien uw echtgenote en uw kinderen niet onder de huidige beslissing vallen, worden zij geenszins verplicht België te verlaten. Zij kunnen er uiteraard ook voor kiezen om in België te blijven en contact met u te onderhouden via e-mail, telefoon en andere communicatiemiddelen en via periodieke reizen naar de plaats waar u verblijft. De scheiding zou slechts van tijdelijke aard zijn en is volledig te wijten aan de gevolgen van uw eigen acties. Dat de contacten met uw kinderen en echtgenote op die manier minder frequent en/of diepgaand zouden zijn, is enkel en alleen het gevolg van uw persoonlijk gedrag. Artikel 8, lid 2. van het EVRM stelt dat de overheid kan ingrijpen in het belang van de nationale veiligheid. Het gevaar voor de nationale veiligheid, zoals hierboven reeds aangehaald, rechtvaardigt dat de belangen van de Staat zwaarder doorwegen dan uw belangen om in België uw gezinsleven te onderhouden.

De huidige beslissing heeft als gevolg dat uw verblijf in België wordt beëindigd, doch jullie hebben als gezin de keuze of jullie het gezinsleven al dan niet verder zetten in Kosovo of een ander land. Uw vier oudste kinderen R. B., R. A., R. N. H. en R. A., en zijn schoolplichtig, uw jongste zoon R. Y. is nog niet schoolplichtig. U verklaarde in het hoorrecht dat uw zoon A. een ernstige aangeboren doofheid heeft, waan/oor hij cochleaire implantaten aan beide oren kreeg. U verklaarde verder dat uw zoon gespecialiseerd onderwijs type 7 volgt en naar de school "La Petite École" te Montegnée (Luik) gaat, waar u hem elke morgen naar toe brengt en elke avond gaat ophalen. Uw echtgenote heeft geen rijbewijs, en CMAP is het enige centrum in Wallonië waar de afstellingen voor implantaten kunnen gebeuren. U verwijst hierbij naar het attest van erkenning van de handicap door de FOD sociale zekerheid voor R. A. (geldig van 01/10/2019 tot 31/12/2022) en een attest van ouderlijk gezag voor R. A. opgesteld door een sociaal assistente van het Medisch Centrum voor Audio-Fonologie (opgesteld dd. 06/05/2021). In het voorgaande attest wordt verklaard dat R. A. op regelmatige basis opgevolgd wordt in het audio-fonologisch medisch centrum te Montegnée. te weten vijf keer per week, als onderdeel van multidisciplinaire revalidatie als gevolg van progressieve bilaterale aangeboren doofheid, waarvoor binaurale cochleaire implantaten nodig waren in het Academisch Ziekenhuis van Luik. A. volgt ook gespecialiseerd onderwijs type 7 aan "la Petite École" van Montegnée, waar de lessen in het Frans en in gebarentaal worden gegeven. Verder stelt de sociaal assistente dat ze als onderdeel van de ouderlijke ondersteuning naar het huis van het kind gaat, waar ze bij elk onderhoud wordt ontvangen door u en uw echtgenote, en uw andere kinderen. U en uw echtgenote zijn ook samen aanwezig bij de afspraken van CMAP om de therapeuten uit het multidisciplinair team of de keel-, neus- en oorarts te ontmoeten. De sociale assistente stelt op basis van de contacten die ze sinds januari 2017 met uw gezin heeft, te bevestigen dat u en uw echtgenoten samen het ouderlijk gezag uitoefenen (vrije vertaling). Er wordt evenwel niet betwist dat u en uw echtgenote gezamenlijk het ouderlijk gezag uitoefenen over jullie kinderen. U verklaart in het hoorrecht dat uw echtgenote geen rijbewijs heeft, evenwel legt u geen stukken voor waaruit zou blijken dat uw echtgenote niet in staat zou zijn een rijbewijs te behalen. Zoals eerder gesteld, heeft deze beslissing als gevolg dat uw verblijf in België wordt beëindigd, doch jullie hebben als gezin de keuze of jullie het gezinsleven al dan niet verder zetten in Kosovo of een ander land. Daar uw echtgenote niet onder de huidige beslissing valt en de kinderen de Belgische nationaliteit hebben, worden zij geenszins verplicht België te verlaten. In de huidige beslissing wordt rekening

gehouden met het belang van het kind. in casu is het in het belang van uw kinderen om bij hun moeder te verblijven en kunnen zij contact met u onderhouden via mail, telefoon en andere communicatiemiddelen, alsook via periodieke reizen naar de plaats waar u verblijft. Dat de contacten met uw kinderen en echtgenote op die manier minder frequent en/of diepgaand zouden zijn, is enkel en alleen het gevolg van uw persoonlijk gedrag.

Eveneens vermeldt het artikel 8 EVRM dat 'Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen'. Hoewel het belang van het kind een primordiaal karakter heeft, heeft het daarom nog geen absoluut karakter. Bij de afweging van de verschillende op het spel staande belangen, neemt het belang van het kind een bijzondere plaats in. Die bijzondere plaats maakt het evenwel niet onmogelijk om eveneens rekening te houden met andere belangen (EHRM, 3 oktober 2014, nr. 12738/10, Jeunesse t. Nederland, par 101; GwH 7 maart 2013, nr. 30/2013). Het gevaar dat u vormt voor de nationale veiligheid is superieur aan de gezinsbelangen die u kan doen gelden. Bovendien blijkt uit de nota van de VSSE dd. 24/02/2021, dat uw gedachtengoed haaks staat op de waarden van een democratische. Westerse samenleving, aangezien u wordt beschouwd als activist binnen de salafistische Roma-beweging. en een bedreiging vormt wat betreft de verspreiding van het extremisme in België. De ernstige bedreiging voor de nationale veiligheid die uit uw gedrag voortvloeit, is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de nationale veiligheid. U koos er bovendien zelf voor om uw verantwoordelijkheid niet op te nemen ten aanzien van uw gezin, aangezien u had moeten weten dat dergelijk afwijkend gedrag en gedachtengoed ernstige gevolgen kon hebben voor uw verblijfsrecht in België, alsook een regulier gezinsleven in de weg staan. Bijgevolg is er geen familiaal beletsel voor de beëindiging van het verblijfsrecht met een bevel om het grondgebied te verlaten.

Volgens het administratief dossier en het hoorrecht verblijft u sedert oktober 2010 in België. Integratie of hechte sociale en culturele banden met de Belgische samenleving kunnen evenwel niet verondersteld worden louter op basis van de duur van uw verblijf in het Rijk. Wat uw sociale en culturele integratie betreft, dient opgemerkt te worden dat er in uw administratief dossier geen elementen zijn die dit aantonen. U verklaart in het hoorrecht naast Romani, ook Nederlands, Frans, Engels en Duits te kunnen spreken, lezen en schrijven. U verklaart in het hoorrecht dat u een opleiding Frans hebt gevolgd bij Forem (Office wallon de la formation professionnelle et de l'emploi), maar legt in het kader van het hoorrecht evenwel geen bewijsstukken voor waaruit blijkt dat u een opleiding Frans zou hebben gevolgd, noch legt u andere diploma's of certificaten voor waaruit zou blijken dat u opleidingen heeft gevolgd die de verklaringen over uw uitgebreide talenkennis zouden kunnen ondersteunen. Zelf haalt u aan geen banden te hebben met Kosovo, en er geen familie te hebben. Aangezien u op relatief jonge leeftijd naar België kwam, hebt u bijzondere en sociale banden gesmeed op het grondgebied en er wordt niet betwist dat het terugkeren naar Kosovo of naar een ander land, om daar een leven op te bouwen, wellicht tot de nodige aanpassingsproblemen zal leiden. Het staat vast dat u wel degelijk sociale contacten zal opgebouwd hebben gedurende de voorbije jaren, maar dat deze zich vooral lijken af te spelen in de kringen van de salafistische Roma-beweging in België. Uit de nota van de VSSE blijkt bovendien dat u er zich zelfs met kan toe bewegen de Belgische wetten en regels te respecteren en na te leven. Uit de nota van de VSSE blijkt immers dat u een actief lid was van IRDO-Belgija, een salafistische proselitische organisatie gericht op de Roma bevolking afkomstig uit de westelijke Balkan, en u in het bijzonder door de leiding van deze organisatie werd geïdentificeerd als het aanspreekpunt voor de regio Luik. Ook na de ontbinding van IRDO-Belgija bent u betrokken gebleven bij structurele activiteiten die bijdragen tot de verspreiding van het salafisme onder de Roma gemeenschap afkomstig uit de westelijke Balkan. De bedreiging voor de nationale veiligheid die uit uw gedrag voortvloeit, is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de nationale veiligheid.

Wat uw economische situatie betreft, verklaart u in uw hoorrecht dat u reeds gewerkt hebt in België in het kader van artikel 60 (sociale tewerkstelling door het OCMW), met name als magazijnier in de kringloopwinkel Spit te Leuven, waar u tewerkgesteld was via het OCMW Bertem, en als magazijnier in de Oxfam Wereldwinkel te Herstal, waar u tewerkgesteld was via het OCMW van Ensival. U legt hierbij een kopie van een attest tewerkstelling (art. 60) voor de periodes 1/12/2014 tot 05/01/2015 en 20/01/2015 tot 29/08/2015 (opgesteld dd 22/02/2016) en een arbeidscontract van bepaalde duur (art. 60) van 16/03/2016 tot 15/04/2016 (opgesteld op 15/03/2016) en van 16/04/2016 tot 19/08/2016

(opgesteld op 14/04/2016) voor Uit het voorgaande blijkt dat u slechts sporadisch tewerkgesteld was en u de laatste vijf jaar geen regelmatige tewerkstelling meer hebt uitgeoefend in België. Bovendien betrof het voornamelijk sociale tewerkstelling in het kader van artikel 60, § 7, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, dit is een vorm van maatschappelijke dienstverlening waarbij het OCMW een persoon die op de arbeidsmarkt niet aan de slag geraakt aan een job helpt om hem vertrouwd te maken met en hem klaar te stomen voor de reguliere arbeidsmarkt en hem in te schakelen in het stelsel van de sociale zekerheid Het OCMW ontvangt hierbij een subsidie van de federale overheid voor de duur van de tewerkstelling en geniet als werkgever vrijstelling van werkgeversbijdragen. Het feit dat u door het OCMW in dit parcours werd opgenomen kan niet gelezen worden als een blijk van economische zelfstandigheid, noch kan hieruit een vertrouwdheid met de vereiste sociale vaardigheden om binnen de Belgische samenleving een job voor zichzelf te verzekeren en te behouden geconcludeerd worden. U verklaart verder dat u sinds 2016 inschreven ben als werkzoekende bij Forem en legt ter staving een attest van Forem: inschrijving als werkzoekende dd. 07/05/2021 voor Uit het voorgaande blijkt dat u enigszins werkwilbig bent, maar tot op heden slaagde u er niet in een job op de reguliere arbeidsmarkt te verwerven. Aldus is er van een vast inkomen en arbeidszekerheid geen sprake Het wordt niet betwist dat uw terugkeer naar Kosovo of een ander land de nodige aanpassingen zullen vergen, doch wij merken op dat de kennis, vaardigheden en ervaringen die u tijdens uw verblijf in België opdeed door onder meer opleidingen en werk, geenszins verloren gaan en kunnen aangewend worden om u in de toekomst elders te vestigen en te integreren. Bovendien weegt het feit dat u sporadisch in België gewerkt heeft, niet op tegen de hierboven vermeldde ernstige elementen van nationale veiligheid.

Wat betreft uw leeftijd is het redelijk te stellen dat u nog jong genoeg bent om u aan te passen aan nieuwe levensomstandigheden en een nieuwe omgeving. U bent meerderjarig, maar niet van zodanig hoge leeftijd dat uw leeftijd op zich een voldoende reden zou vormen om de beslissing tot beëindiging van uw verblijf niet te kunnen nemen.

Wat uw gezondheidstoestand betreft, dient opgemerkt te worden dat er in uw administratief dossier geen elementen zijn die aantonen dat uw gezondheidstoestand het niet toelaat terug te keren naar Kosovo. Betreffende uw medische toestand gaf u in het hoorrecht dd. 6/05/2021 aan dat u geen medische klachten heeft, noch werden door u medische documenten voorgelegd. Op basis van het voorgaande kan geconcludeerd worden dat er geen medische elementen zijn die deze beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met een bevel om het grondgebied te verlaten in de weg staan.

Wat de beoordeling van het risico op schending van artikel 3 EVRM betreft, komt het aan de betrokkene toe om elementen naar voor te brengen die aantonen dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat, indien de verwijderingsmaatregel uitgevoerd wordt, hij zou blootgesteld worden aan een reëel risico op onmenselijke behandelingen tegenstrijdig met artikel 3 EVRM. Indien betrokkene bewijsstukken voorlegt, is het aan de Regering om de eventuele twijfels hieromtrent weg te nemen (EHRM, arrest Saadi tegen Italië, 28 februari 2008, § 129). Conform artikel 62, § 1 van de wet van 15 december 1980, heeft u een vragenlijst gekregen waarbij u de mogelijkheid werd gegeven om pertinente elementen voor te leggen die het nemen van een beslissing kunnen verhinderen of beïnvloeden. Op vraag 15 'Heeft u redenen waarom u niet kan terugkeren naar uw land van herkomst?', antwoordde u op 6/05/2021 dat uw zoon A. een ernstige aangeboren doofheid heeft, waarvoor hij cochleaire implantaten aan beide oren kreeg in het Academisch Ziekenhuis van Luik en dat u iedere week 5 keer naar het audiofonologisch medisch centrum (CMAP) gaat voor de afstelling van de implantaten. U verklaarde verder dat uw zoon gespecialiseerd onderwijs type 7 volgt en naar de school 'La Petite École' te Montegnée (Luik) gaat, waar u hem elke morgen naar toe brengt en elke avond gaat ophalen. Uw echtgenote heeft geen rijbewijs, en CMAP is het enige centrum in Wallonië waar de afstellingen voor implantaten kunnen gebeuren. Het voorgaande heeft evenwel enkel betrekking op uw gezinssituatie, en werd reeds eerder besproken. U haalt geen effectieve vrees of risico op de schending van artikel 3 EVRM aan ten aanzien van uw persoon bij een terugkeer naar Kosovo.

Op grond van het administratief dossier wordt geconcludeerd dat het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de nationale veiligheid daar uw gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving. Gelet op bovenstaande dwingende redenen van nationale veiligheid wordt u krachtens artikel 44ter §2 van de Vreemdelingenwet geen termijn toegestaan om het grondgebied te verlaten.

Deze redenen zijn dwingende redenen in de zin van artikel 39/79, § 3, van de Vreemdelingenwet Bijgevolg heeft het indienen van een beroep tot nietigverklaring tegen deze beslissing(en) in geen geval tot gevolg dat de uitvoering van het bevel om het grondgebied te verlaten wordt geschorst.

Krachtens artikel 44nonies van de Vreemdelingenwet, wordt het u verboden het grondgebied van België te betreden, en dit voor een duur van 10 jaar, om de volgende redenen:

Uit uw administratief dossier blijken elementen van nationale veiligheid die aantonen dat u een bedreiging vormt voor de Belgische samenleving.

Op 24/02/2021 stelde de Veiligheid van de Staat (VSSE)¹ een nota op waarin de volgende elementen worden aangehaald (vrije vertaling):

- U bent reeds jaren gekend bij de VSSE als persoonlijke en actieve deelnemer aan de verspreiding van het extremisme in België.
- U wordt meer bepaald door de VSSE beschouwd als een activist² van het salafisme, gezien de aard en de duurzaamheid van uw engagement voor organisaties die de radicalisering binnen de Roma gemeenschap afkomstig uit de westelijke Balkan bevorderen.
- U was een actief lid van IRDO-Belgija (Istamsko Romani Dawetsko Organizacija Belgija), een salafistische proselitische organisatie gericht op de Roma bevolking afkomstig uit de westelijke Balkan. U werd in het bijzonder door de leiding van deze organisatie geïdentificeerd als het aanspreekpunt voor de regio Luik.
- Na de ontbinding van IRDO-Belgija bent u betrokken gebleven bij structurele activiteiten die bijdragen tot de verspreiding van het salafisme onder de Roma gemeenschap afkomstig uit de westelijke Balkan
- De VSSE concludeert van oordeel te zijn dat u, als activist binnen de salafistische Roma-beweging, een bedreiging vormt wat betreft de verspreiding van het extremisme in België.

Het is niet omdat u voor bovenstaande feiten nooit veroordeeld werd, dat u daarom geen ernstige bedreiging vormt voor de nationale veiligheid. De bevoegdheid om het verblijf te beëindigen wegens een ernstige bedreiging van de nationale veiligheid vereist immers geen voorafgaande strafrechtelijke vervolging of veroordeling (RVV 27 maart 2018, n° 241.138). Het begrip nationale veiligheid dekt zowel de interne als de externe veiligheid van een staat. Bijgevolg kunnen de aantasting van het functioneren van instellingen en essentiële openbare diensten, alsook het overleven van de bevolking, het risico van een ernstige verstoring van de externe betrekkingen of van de vreedzame co-existentie van de volkeren, evenals de aantasting van militaire belangen, de nationale veiligheid in gevaar brengen (HvJ, Land Baden-Württemberg t. Panagiotis Tsakouridis, C- 145/09. 23 november 2010, punt 41 tot 45 en aldaar aangehaalde rechtspraak; HvJ, H.T. tegen Land Baden-Württemberg, C- 373/13, 24 juni 2015, punt 76 tot 78).

Aangaande uw familiale banden blijkt uit uw administratief dossier en het hoorrecht dd. 21/05/2021 dat u sedert 02/08/2012 gehuwd bent met D. D. ('17/03/1992, Belgische nationaliteit). Samen met uw echtgenote hebt u 5 minderjarige kinderen R. B. '23/12/2011; R. A. ° 11/03/2013, R. N. H. '26/03/2014, R. A. '26/03/2014 en R. Y. '06/12/2016, ze hebben allen de Belgische nationaliteit. Uit het administratief dossier en het attest gezinssamenstelling dd 27/01/2021 dat bij het hoorrecht werd gevoegd, blijkt dat u, uw echtgenote en uw vijf minderjarige kinderen allen op hetzelfde adres verblijven. Verder verklaart u in het hoorrecht dat u gehoord hebt dat uw broer in België zou verblijven, maar u weet niet waar. Hierbij dient te worden opgemerkt dat het familie- en gezinsleven in de zin van het artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) de aard en de hechtheid van de gezinsband aanhaalt, namelijk de band tussen partners en tussen ouder en hun minderjarige kinderen. Het feit dat u gezinsbanden in België heeft, doet geen afbreuk aan de bedreiging die u vormt voor de nationale veiligheid. Het toont aan dat u geenszins de verantwoordelijkheid opnam ten aanzien van uw gezin, aangezien u had moeten weten dat dergelijk afwijkend gedrag en gedachtengoed ernstige gevolgen kon hebben voor uw verblijfsrecht in België, alsook een regulier gezinsleven in de weg staan.

Het wordt niet betwist dat u zich kan beroepen op een gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM. Onderhavige maatregel vormt een inmenging in de uitoefening van het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven. Het wordt evenmin betwist dat u met uw echtgenote en jullie minderjarige kinderen een gezinsleven heeft, doch we merken op dat uit uw administratief dossier geen onoverkomelijke hinderpalen blijken die de voortzetting van uw gezinsleven in Kosovo of elders verhinderen. Het vraagt weldegelijk een inspanning van u, uw echtgenote en uw kinderen om zich aan te passen aan een leven in Kosovo of elders, doch deze moeilijkheden zijn niet onoverkomelijk. Uit de

nota van de VSSE blijkt immers dat u een actief lid was van IRDO-Belgija, een salafistische proselietische organisatie gericht op de Roma bevolking afkomstig uit de westelijke Balkan, en u in het bijzonder door de leiding van deze organisatie werd geïdentificeerd als het aanspreekpunt voor de regio Luik. Ook na de ontbinding van IRDO-Belgija bent u betrokken gebleven bij structurele activiteiten die bijdragen tot de verspreiding van het salafisme onder de Roma gemeenschap afkomstig uit de westelijke Balkan. U verklaart bovendien in het hoorrecht dat u Romani spreekt, wat wijst op een affiniteit met uw land van herkomst. Het is niet onaannemelijk ervan uit te gaan dat uw kinderen noties hebben van de Romani taal, alsook dat zij een in zekere mate vertrouwd zijn met bepaalde aspecten van de Roma gebruiken en cultuur. Reeds op 14/06/2012 bracht het CGVS ons op de hoogte dat de situatie voor de Roma in Kosovo grondig veranderd is (sedert februari 2009), alsook de algemene situatie in Kosovo en dat een verwijdering naar Kosovo mogelijk is. Aangezien uw echtgenote en uw kinderen niet onder de huidige beslissing vallen, worden zij geenszins verplicht België te verlaten. Zij kunnen er uiteraard ook voor kiezen om in België te blijven en contact met u te onderhouden via e-mail, telefoon en andere communicatiemiddelen en via periodieke reizen naar de plaats waar u verblijft. De scheiding zou slechts van tijdelijke aard zijn en is volledig te wijten aan de gevolgen van uw eigen acties. Dat de contacten met uw kinderen en echtgenote op die manier minder frequent en/of diepgaand zouden zijn, is enkel en alleen het gevolg van uw persoonlijk gedrag. Artikel 8, lid 2, van het EVRM stelt dat de overheid kan ingrijpen in het belang van de nationale veiligheid. Het gevaar voor de nationale veiligheid, zoals hierboven reeds aangehaald, rechtvaardigt dat de belangen van de Staat zwaarder doorwegen dan uw belangen om in België uw gezinsleven te onderhouden.

De huidige beslissing heeft als gevolg dat uw verblijf in België wordt beëindigd, doch jullie hebben als gezin de keuze of jullie het gezinsleven al dan niet verder zetten in Kosovo of een ander land. Uw vier oudste kinderen R. B., R. A., R. N. H. en R. A. en zijn schoolplichtig, uw jongste zoon R. Y. is nog niet schoolplichtig. U verklaarde in het hoorrecht dat uw zoon A. een ernstige aangeboren doofheid heeft, waarvoor hij cochleaire implantaten aan beide oren kreeg. U verklaarde verder dat uw zoon gespecialiseerd onderwijs type 7 volgt en naar de school "La Petite École" te Montegnée (Luik) gaat, waar u hem elke morgen naar toe brengt en elke avond gaat ophalen. Uw echtgenote heeft geen rijbewijs, en de CMAP is het enige centrum in Wallonië waar de afstellingen voor implantaten kunnen gebeuren. U verwijst hierbij naar het attest van erkenning van de handicap door de FOD sociale zekerheid voor R. A. (geldig van 01/10/2019 tot 31/12/2022) en een attest van ouderlijk gezag voor R. A. opgesteld door een sociaal assistente van het Medisch Centrum voor Audio-Fonologie (opgesteld dd. 06/05/2021). In het voorgaande attest wordt verklaard dat R. A. op regelmatige basis opgevolgd wordt in het audio-fonologisch medisch centrum te Montegnée, te weten vijf keer per week, als onderdeel van multidisciplinaire revalidatie als gevolg van progressieve bilaterale aangeboren doofheid, waarvoor binaurale cochleaire implantaten nodig waren in het Academisch Ziekenhuis van Luik. A. volgt ook gespecialiseerd onderwijs type 7 aan "la Petite École" van Montegnée, waar de lessen in het Frans en in gebarentaal worden gegeven. Verder stelt de sociaal assistente dat ze als onderdeel van de ouderlijke ondersteuning naar het huis van het kind gaat, waar ze bij elk onderhoud wordt ontvangen door u en uw echtgenote, en uw andere kinderen. U en uw echtgenote zijn ook samen aanwezig bij de afspraken van CMAP om de therapeuten uit het multidisciplinair team of de keel-, neus- en oorarts te ontmoeten. De sociale assistente stelt op basis van de contacten die ze sinds januari 2017 met uw gezin heeft, te bevestigen dat u en uw echtgenoten samen het ouderlijk gezag uitoefenen (vrije vertaling). Er wordt evenwel niet betwist dat u en uw echtgenote gezamenlijk het ouderlijk gezag uitoefenen over jullie kinderen. U verklaart in het hoorrecht dat uw echtgenote geen rijbewijs heeft, evenwel legt u geen stukken voor waaruit zou blijken dat uw echtgenote niet in staat zou zijn een rijbewijs te behalen. Zoals eerder gesteld, heeft deze beslissing als gevolg dat uw verblijf in België wordt beëindigd, doch jullie hebben als gezin de keuze of jullie het gezinsleven al dan niet verder zetten in Kosovo of een ander land. Daar uw echtgenote niet onder de huidige beslissing valt en de kinderen de Belgische nationaliteit hebben, worden zij geenszins verplicht België te verlaten. In de huidige beslissing wordt rekening gehouden met het belang van het kind, in casu is het in het belang van uw kinderen om bij hun moeder te verblijven en kunnen zij contact met u onderhouden via mail, telefoon en andere communicatiemiddelen, alsook via periodieke reizen naar de plaats waar u verblijft. Dat de contacten met uw kinderen en echtgenote op die manier minder frequent en/of diepgaand zouden zijn, is enkel en alleen het gevolg van uw persoonlijk gedrag.

Eveneens vermeldt het artikel 8 EVRM dat 'Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de

rechten en vrijheden van anderen' Hoewel het belang van het kind een primordiaal karakter heeft, heeft het daarom nog geen absoluut karakter. Bij de afweging van de verschillende op het spel staande belangen, neemt het belang van het kind een bijzondere plaats in. Die bijzondere plaats maakt het evenwel niet onmogelijk om eveneens rekening te houden met andere belangen (EHRM, 3 oktober 2014, nr. 12738/10, Jeunesse t. Nederland, par. 101; GwH 7 maart 2013, nr. 30/2013). Het gevaar dat u vormt voor de nationale veiligheid is superieur aan de gezinsbelangen die u kan doen gelden. Bovendien blijkt uit de nota van de VSSE dd. 24/02/2021, dat uw gedachtengoed haaks staat op de waarden van een democratische, Westerse samenleving, aangezien u wordt beschouwd als activist binnen de salafistische Roma-beweging, en een bedreiging vormt wat

- U was een actief lid van IRDO-België (Islamsko Romani Dawetsko Organizacija Beigija), een salafistische proselitische organisatie gericht op de Roma bevolking afkomstig uit de westelijke Balkan. U werd in het bijzonder door de leiding van deze organisatie geïdentificeerd als het aanspreekpunt voor de regio Luik.
- Na de ontbinding van IRDO-België bent u betrokken gebleven bij structurele activiteiten die bijdragen tot de verspreiding van het salafisme onder de Roma gemeenschap afkomstig uit de westelijke Balkan.
- De VSSE concludeert van oordeel te zijn dat u, als activist binnen de salafistische Roma-beweging, een bedreiging vormt wat betreft de verspreiding van het extremisme in België.

Het is niet omdat u voor bovenstaande feiten nooit veroordeeld werd, dat u daarom geen ernstige bedreiging vormt voor de nationale veiligheid. De bevoegdheid om het verblijf te beëindigen wegens een ernstige bedreiging van de nationale veiligheid vereist immers geen voorafgaande strafrechtelijke vervolging of veroordeling (RVV 27 maart 2018, n° 241.138). Het begrip nationale veiligheid dekt zowel de interne als de externe veiligheid van een staat. Bijgevolg kunnen de aantasting van het functioneren van instellingen en essentiële openbare diensten, alsook het overleven van de bevolking, het risico van een ernstige verstoring van de externe betrekkingen of van de vreedzame co-existentie van de volkeren, evenals de aantasting van militaire belangen, de nationale veiligheid in gevaar brengen (HvJ, Land Baden-Württemberg t. Panagiotis Tsakouridis, C- 145/09, 23 november 2010, punt 41 tot 45 en aldaar aangehaalde rechtspraak; HvJ, H.T. tegen Land Baden-Württemberg, C- 373/13, 24 juni 2015, punt 76 tot 78).

Aangaande uw familiale banden blijkt uit uw administratief dossier en het hoorrecht dd. 21/05/2021 dat u sedert 02/08/2012 gehuwd bent met D. D. ("17/03/1992, Belgische nationaliteit). Samen met uw echtgenote hebt u 5 minderjarige kinderen; R. B. "23/12/2011; R. A. ° 11/03/2013. R. N. H. "26/03/2014; R. A. "26/03/2014 en R. V. "06/12/2016, ze hebben allen de Belgische nationaliteit. Uit het administratief dossier en het attest gezinssamenstelling dd 27/01/2021 dat bij het hoorrecht werd gevoegd, blijkt dat u, uw echtgenote en uw vijf minderjarige kinderen allen op hetzelfde adres verblijven. Verder verklaart u in het hoorrecht dat u gehoord hebt dat uw broer in België zou verblijven, maar u weet niet waar. Hierbij dient te worden opgemerkt dat het familie- en gezinsleven in de zin van het artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) de aard en de hechtheid van de gezinsband aanhaalt, namelijk de band tussen partners en tussen ouder en hun minderjarige kinderen. Het feit dat u gezinsbanden in België heeft, doet geen afbreuk aan de bedreiging die u vormt voor de nationale veiligheid. Het toont aan dat u geenszins de verantwoordelijkheid opnam ten aanzien van uw gezin, aangezien u had moeten weten dat dergelijk afwijkend gedrag en gedachtengoed ernstige gevolgen kon hebben voor uw verblijfsrecht in België, alsook een regulier gezinsleven in de weg staan.

Het wordt niet betwist dat u zich kan beroepen op een gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM. Onderhavige maatregel vormt een inmenging in de uitoefening van het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven. Het wordt evenmin betwist dat u met uw echtgenote en jullie minderjarige kinderen een gezinsleven heeft, doch we merken op dat uit uw administratief dossier geen onoverkomelijke hinderpalen blijken die de voortzetting van uw gezinsleven in Kosovo of elders verhinderen. Het vraagt weldegelijk een inspanning van u, uw echtgenote en uw kinderen om zich aan te passen aan een leven in Kosovo of elders, doch deze moeilijkheden zijn niet onoverkomelijk. Uit de nota van de VSSE blijkt immers dat u een actief lid was van IRDO-België, een salafistische proselitische organisatie gericht op de Roma bevolking afkomstig uit de westelijke Balkan, en u in het bijzonder door de leiding van deze organisatie werd geïdentificeerd als het aanspreekpunt voor de regio Luik. Ook na de ontbinding van IRDO-België bent u betrokken gebleven bij structurele activiteiten die bijdragen tot de verspreiding van het salafisme onder de Roma gemeenschap afkomstig uit de westelijke Balkan. U verklaart bovendien in het hoorrecht dat u Romani spreekt, wat wijst op een affiniteit met uw land van herkomst. Het is niet onaannemelijk ervan uit te gaan dat uw kinderen noties hebben van de Romani taal, alsook dat zij een in zekere mate vertrouwd zijn met bepaalde aspecten

van de Roma gebruiken en cultuur. Reeds op 14/06/2012 bracht het CGVS ons op de hoogte dat de situatie voor de Roma in Kosovo grondig veranderd is (sedert februari 2009), alsook de algemene situatie in Kosovo en dat een verwijdering naar Kosovo mogelijk is. Aangezien uw echtgenote en uw kinderen niet onder de huidige beslissing vallen, worden zij geenszins verplicht België te verlaten. Zij kunnen er uiteraard ook voor kiezen om in België te blijven en contact met u te onderhouden via e-mail, telefoon en andere communicatiemiddelen en via periodieke reizen naar de plaats waar u verblijft. De scheiding zou slechts van tijdelijke aard zijn en is volledig te wijten aan de gevolgen van uw eigen acties. Dat de contacten met uw kinderen en echtgenote op die manier minder frequent en/of diepgaand zouden zijn, is enkel en alleen het gevolg van uw persoonlijk gedrag. Artikel 8, lid 2, van het EVRM stelt dat de overheid kan ingrijpen in het belang van de nationale veiligheid. Het gevaar voor de nationale veiligheid, zoals hierboven reeds aangehaald, rechtvaardigt dat de belangen van de Staat zwaarder doorwegen dan uw belangen om in België uw gezinsleven te onderhouden.

De huidige beslissing heeft als gevolg dat uw verblijf in België wordt beëindigd, doch jullie hebben als gezin de keuze of jullie het gezinsleven al dan niet verder zetten in Kosovo of een ander land. Uw vier oudste kinderen R. B., R. A., R. N. H. en R. A., en zijn schoolplichtig, uw jongste zoon R. Y. is nog niet schoolplichtig. U verklaarde in het hoorrecht dat uw zoon A. een ernstige aangeboren doofheid heeft, waarvoor hij cochleaire implantaten aan beide oren kreeg. U verklaarde verder dat uw zoon gespecialiseerd onderwijs type 7 volgt en naar de school 'La Petite École' te Montegnée (Luik) gaat, waar u hem elke morgen naar toe brengt en elke avond gaat ophalen. Uw echtgenote heeft geen rijbewijs, en de CMAP is het enige centrum in Wallonië waar de afstellingen voor implantaten kunnen gebeuren. U verwijst hierbij naar het attest van erkenning van de handicap door de FOD sociale zekerheid voor R. A. (geldig van 01/10/2019 tot 31/12/2022) en een attest van ouderlijk gezag voor R. A. opgesteld door een sociaal assistente van het Medisch Centrum voor Audio-Fonologie (opgesteld dd. 06/05/2021). In het voorgaande attest wordt verklaard dat R. A. op regelmatige basis opgevolgd wordt in het audio-fonologisch medisch centrum te Montegnée, te weten vijf keer per week, als onderdeel van multidisciplinaire revalidatie als gevolg van progressieve bilaterale aangeboren doofheid, waarvoor binaurale cochleaire implantaten nodig waren in het Academisch Ziekenhuis van Luik. A. volgt ook gespecialiseerd onderwijs type 7 aan 'la Petite École' van Montegnée, waar de lessen in het Frans en in gebarentaal worden gegeven. Verder stelt de sociaal assistente dat ze als onderdeel van de ouderlijke ondersteuning naar het huis van het kind gaat, waar ze bij elk onderhoud wordt ontvangen door u en uw echtgenote, en uw andere kinderen. U en uw echtgenote zijn ook samen aanwezig bij de afspraken van CMAP om de therapeuten uit het multidisciplinair team of de keel-, neus- en oorarts te ontmoeten. De sociale assistente stelt op basis van de contacten die ze sinds januari 2017 met uw gezin heeft, te bevestigen dat u en uw echtgenoten samen het ouderlijk gezag uitoefenen (vrije vertaling). Er wordt evenwel niet betwist dat u en uw echtgenote gezamenlijk het ouderlijk gezag uitoefenen over jullie kinderen. U verklaart in het hoorrecht dat uw echtgenote geen rijbewijs heeft, evenwel legt u geen stukken voor waaruit zou blijken dat uw echtgenote niet in staat zou zijn een rijbewijs te behalen. Zoals eerder gesteld, heeft deze beslissing als gevolg dat uw verblijf in België wordt beëindigd, doch jullie hebben als gezin de keuze of jullie het gezinsleven al dan niet verder zetten in Kosovo of een ander land. Daar uw echtgenote niet onder de huidige beslissing valt en de kinderen de Belgische nationaliteit hebben, worden zij geenszins verplicht België te verlaten. In de huidige beslissing wordt rekening gehouden met het belang van het kind, in casu is het in het belang van uw kinderen om bij hun moeder te verblijven en kunnen zij contact met u onderhouden via mail, telefoon en andere communicatiemiddelen, alsook via periodieke reizen naar de plaats waar u verblijft. Dat de contacten met uw kinderen en echtgenote op die manier minder frequent en/of diepgaand zouden zijn, is enkel en alleen het gevolg van uw persoonlijk gedrag.

Eveneens vermeldt het artikel 8 EVRM dat "Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen". Hoewel het belang van het kind een primordiaal karakter heeft, heeft het daarom nog geen absoluut karakter. Bij de afweging van de verschillende op het spel staande belangen, neemt het belang van het kind een bijzondere plaats in. Die bijzondere plaats maakt het evenwel niet onmogelijk om eveneens rekening te houden met andere belangen (EHRM, 3 oktober 2014, nr. 12738/10, Jeunesse t. Nederland, par. 101; GwH 7 maart 2013, nr. 30/2013). Het gevaar dat u vormt voor de nationale veiligheid is superieur aan de gezinsbelangen die u kan doen gelden. Bovendien blijkt uit de nota van de VSSE dd. 24/02/2021, dat uw gedachtengoed haaks staat op de waarden van een democratische, Westerse samenleving, aangezien u wordt beschouwd als activist.

binnen de salafistische Roma-beweging, en een bedreiging vormt wat betreft de verspreiding van het extremisme in België. De ernstige bedreiging voor de nationale veiligheid die uit uw gedrag voortvloeit, is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de nationale veiligheid U koos er bovendien zelf voor om uw verantwoordelijkheid niet op te nemen ten aanzien van uw gezin, aangezien u had moeten weten dat dergelijk afwijkend gedrag en gedachtengoed ernstige gevolgen kon hebben voor uw verblijfsrecht in België alsook een regulier gezinsleven in de weg staan Bijgevolg is er geen familiaal beletsel voor het opleggen van een inreisverbod voor de duur van 10 jaar”

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. In het eerste middel voert verzoeker onder meer de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en van de rechten van verdediging. Hij betoogt het volgende:

“Verwerende partij laat geheel na in concreto aan te tonen dat er in hoofde van verzoeker ernstige redenen van nationale veiligheid aan de orde zijn.

Er rust een motiveringsplicht op de administratieve overheden bevoegd met het nemen van uitwijzingsbeslissingen op basis van de openbare orde en de nationale veiligheid (HvJ 11 december 2014, arrest Khaled Boudjlida tegen Préfet des Pyrénées-Atlantiques. C-249/13, EU:C:2014:2431, punt 38; S. MANANASHVILI, "Return Directive 2008/115/EC" in K. HAILBRONNER en D. THYM (eds.) EU Immigration and Asylum Law, Munich, C.H. Beck, 2016, 716).

Bij het nemen van een uitwijzingsbeslissing is het bestuur verplicht om de juridische en feitelijke gegevens mee te geven waarop de beslissing tot uitwijzing steunt. Dit is immers primordiaal in een rechtstaat daar het individu de mogelijkheid geeft om een beroep in te stellen alsook juridische controle faciliteert. De opgeworpen redenen moeten duidelijk en verstaanbaar zijn en mogen niet algemeen verwoord zijn - ze moeten immers steunen op de feiten van de zaak zelf.

Artikel 62, §2, eerste lid Vw. stelt: "De administratieve beslissingen worden met redenen omkleed. De feiten die deze beslissingen rechtvaardigen worden vermeld, behalve indien redenen van Staatsveiligheid zich daartegen verzetten."

Artikel 2 van de Wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen van 29 juli 1991 stelt: "De bestuurshandelingen van de besturen bedoeld in artikel 1 moeten uitdrukkelijk worden gemotiveerd."

Artikel 3 van die wet stelt: "De opgelegde motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Zij moet afdoende zijn."

Het afdoende karakter van de motivering houdt in dat de motieven pertinent moeten zijn, wat wilt zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moeten hebben, en dat ze draagkrachtig zijn, wat wilt zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te schragen. De belangrijkste bestaansreden van de motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de beslissing de motieven moet kunnen aantreffen derwijze dat kan worden nagegaan of de overheid van redenen die in feite en rechte juist zijn, of de overheid die gegevens correct heeft beoordeeld, en of ze op die gronden redelijkerwijze tot haar beslissing is kunnen komen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is een annulatieberoep tegen de beslissing in te dienen (RvS, 18 januari 2010, nr. 199. 583; RvS, 11 december 2015, nr; 233. 222).

Artikel 41 van het Handvest van Grondrechten van de Unie voorziet in een recht op behoorlijk bestuur, waarbij wordt gesteld dat eenieder het recht heeft dat zijn zaken onpartijdig, billijk en binnen een redelijke termijn door de instellingen en organen van de Unie worden behandeld en dat de betrokken instanties daarbij de plicht hebben om hun beslissingen met redenen te omkleeden.

Artikel 51 van het Handvest verduidelijkt dat het Handvest van toepassing is wanneer lidstaten bepalingen van Unierecht ten uitvoer brengen: ". De bepalingen van dit Handvest zijn gericht tot de instellingen, organen en instanties van de Unie met inachtneming van het subsidiariteitsbeginsel, alsmede, uitsluitend wanneer zij het recht van de Unie ten uitvoer brengen, tot de lidstaten. Derhalve eerbiedigen zij de rechten, leven zij de beginselen na en bevorderen zij de toepassing ervan

overeenkomstig hun respectieve bevoegdheden en met inachtneming van de grenzen van de bevoegdheden zoals deze in de Verdragen aan de Unie zijn toegeedeeld. (...).”

In deze context is de rechtspraak van het Hof volgens dewelke de doeltreffendheid van de door artikel 47 van het Handvest gewaarborgde rechterlijke toetsing vereist dat de belanghebbende kennis kan nemen van de gronden waarop het jegens hem genomen besluit is gebaseerd, hetzij door lezing van het besluit zelf, hetzij doordat de redenen hem op zijn verzoek worden meegedeeld (HvJ 17 maart 2011, C-372/09 en C-373/09, Penarroja Fa, pt. 63; HvJ 17 november 2011, C-430/10, Gaydarov, pt. 41.), uitermate relevant.

Dit is immers een *conditio sine qua non* teneinde hem de mogelijkheid te bieden zijn rechten onder zo goed mogelijke omstandigheden te verdedigen en met volledige kennis van zaken te beslissen of hij er baat bij heeft om zich tot de bevoegde rechter te wenden, en teneinde deze laatste ten volle in staat te stellen om de wettigheid van het betrokken nationale besluit te toetsen (HvJ 15 oktober 1987, C- 222/86, Heylens e.a., pt. 15; HvJ 3 september 2008, C-402/05 P en C-415/05 P, Kadi en Al Barakaat International Foundation, pt. 337; HvJ 17 november 2011, C-430/10, Hristo Gaydarov, pt. 41; HvJ 20 september 2011, T-461/08, Evropaiki Dynamiki, pt. 122. Zie ook de bespreking onder art.) (Marleen Maes en Anja Wijnants, Tijdschrift voor Vreemdelingenrecht, nr. 2, 2016, Het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie: een nieuwe speler in het vreemdelingenrecht (Deel 2), pg.167)

De motieven in de bestreden beslissing zijn niet juist in rechte en feite. Er wordt op onvoldoende wijze aangehaald waarom de feiten ernstige redenen van nationale veiligheid zouden uitmaken.

De verwerende partij baseert zich voor de redenen van nationale veiligheid uitsluitend op de nota die zij ontvingen van de Veiligheid van de Staat. Deze nota haalt aan dat verzoeker reeds jaren gekend zou zijn bij VSSE als deelnemer aan de verspreiding van extremisme in België en hij zou gezien worden als activist van het salafisme. Verzoeker werd bovendien geïdentificeerd als lid van IRDO-Belgija, een salafistische proselitische organisatie waarbij hij aanspreekpunt zou zijn voor regio Luik.

De nota van de VSSE ontbreekt echter enig concreet voorbeeld van de aanwezigheid van verzoeker in de aangehaalde organisatie. Er worden geen concrete handelingen aangehaald die het gevaar voor de nationale veiligheid aantonen. De nota is beperkt tot algemene assumpties. De bevindingen van verwerende partij dat de verzoeker een bedreiging vormt voor de nationale veiligheid zijn uitsluitend gebaseerd op deze nota die in zeer algemene bewoordingen aanhalen dat verzoeker betrokken zou zijn bij dergelijke organisatie. Uit deze algemene bewoordingen kan echter geen motivering worden afgeleid waaruit concreet de bedreiging voor nationale veiligheid kan worden aangetoond. Verwerende partij haalt zelf aan dat het begrip nationale veiligheid zowel de interne als externe veiligheid van de staat dekt, maar motiveert niet welke concrete gedragingen van verzoeker en hoe deze gedragingen deze nationale veiligheid aantasten.

Verzoeker heeft zelf bij monde van zijn raadsman bijkomende informatie opgevraagd bij de VSSE, maar heeft tot op heden geen reactie mogen ontvangen (zie stuk 2). Verzoeker is van oordeel dat zonder inzage in de achterliggende informatie waarop de nota van de VSSE die hem betreft is gestoeld, zijn rechten van verdediging alsook de motiveringsplicht worden geschonden.

Bovendien heeft verzoeker een blanco strafregister. Hij verblijft al sinds 2010 in België zonder enig strafbaar feit te plegen. Er wordt in de beslissing van de verwerende partij geen enkele aanwijzing gegeven dat verzoeker feiten zou plegen, of dat er een risico daartoe zou bestaan. Net zoals de omstandigheden van een strafrechtelijke veroordeling mee in overweging genomen mogen worden binnen het individueel onderzoek naar een eventuele beëindiging van het verblijfsrecht (HvJ 27 oktober 1977, C-30/77, Bouchereau, pt. 28), zou het ontbreken van een strafrechtelijke veroordeling ook in overweging genomen moeten worden, wat volledig ontbreekt in de beslissing van de verwerende partij.

Het komt aan de verwerende partij toe op individuele basis te onderzoeken wat in het persoonlijk gedrag van een vreemdeling een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt die ter bescherming van de nationale veiligheid een beslissing die een beperking van het verblijfsrecht van een vreemdeling inhoudt, kan rechtvaardigen (HvJ 13 september 2016, C-304/14, CS, pt. 46).

De motivering van de ernstige redenen van nationale veiligheid ontbreekt volledig. Er wordt geen enkel feit aangehaald waarbij verzoeker persoonlijk een inbreuk zou begaan hebben op de bescherming van

de nationale veiligheid. Voor verzoeker wordt niet aangetoond dat hij actueel een werkelijk gevaar voor de nationale veiligheid betekent. De beslissing ontbreekt een vereiste inschatting van het toekomstig gedrag van verzoeker.”

2.1.2. De verwerende partij repliceert in haar nota als volgt op dit middelonderdeel:

“[...] Verzoekende partij stelt verder dat er op onvoldoende wijze zou zijn aangehaald waarom “de feiten” ernstige redenen van nationale veiligheid zouden uitmaken. De nota van de VSSE zou beperkt zijn tot algemene assumpties op basis waarvan geen concrete bedreiging voor de nationale veiligheid zou kunnen worden aangetoond. Verzoekende partij stelt dat haar rechten van verdediging geschonden zouden zijn doordat zij de nota van de VSSE niet heeft kunnen inzien.

Vooreerst laat verweerder nopens de vermeende schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29.07.1991 en artikel 62 Vreemdelingenwet, die allen de formele motiveringsplicht betreffen, gelden dat bij lezing van het inleidend verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij daarin niet enkel inhoudelijke kritiek levert, maar er ook in slaagt de motieven vevat in de in casu bestreden beslissing weer te geven en daarbij blijkt geeft kennis te hebben van de motieven vevat in de bestreden beslissing.

De verweerder is van oordeel dat o.b.v. deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoekende partij het vereiste belang ontbeert bij de betrokken kritiek nopens de formele motiveringsverplichting (cf. R.v.St. nr. 47.940, 14.6.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.).

De verweerder merkt op dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover verzoekende partij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477).

Alwaar verzoekende partij aanvoert dat er op onvoldoende wijze zou zijn aangehaald waarom “de feiten” ernstige redenen van nationale veiligheid zouden uitmaken, laat verweerder gelden dat de Staatssecretaris uiteraard niet gehouden is om de motieven van zijn motieven te vermelden: ‘De motiveringsplicht houdt niet in dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing het ‘waarom’ ervan dient te vermelden’ (R.v.St., nr. 165.918 dd. 13.12.2006).

Uit de uitvoerige motieven van de bestreden beslissing blijkt heel duidelijk om welke redenen de gemachtigde van de Staatssecretaris t.a.v. de verzoekende partij “ernstige redenen van nationale veiligheid” heeft weerhouden.

In antwoord op de in het middel ontwikkelde concrete kritiek die de inhoud van de motivering en aldus de materiële motiveringsplicht betreft, laat verweerder gelden dat de bestreden beslissing luidt als volgt: “Uit uw administratief dossier blijken elementen van nationale veiligheid die aantonen dat u een bedreiging vormt voor de Belgische samenleving.

Op 24/02/2021 stelde de Veiligheid van de Staat (VSSE) een nota op waarin de volgende elementen worden aangehaald (vrije vertaling):”

- U bent reeds jaren gekend bij de VSSE als persoonlijke en actieve deelnemer aan de verspreiding van het extremisme in België.

- U wordt meer bepaald door de VSSE beschouwd als een activist van het salafisme , gezien de aard en de duurzaamheid van uw engagement voor organisaties die de radicalisering binnen de Roma gemeenschap afkomstig uit de westelijke Balkan bevorderen.

- U was een actief lid van IRDO-Belgija (Islamsko Romani Dawetsko Organizacija Belgija), een salafistische proselitische organisatie gericht op de Roma bevolking afkomstig uit de westelijke Balkan. U werd in het bijzonder door de leiding van deze organisatie geïdentificeerd als het aanspreekpunt voor de regio Luik.

- Na de ontbinding van IRDO-Belgija bent u betrokken gebleven bij structurele activiteiten die bijdragen tot de verspreiding van het salafisme onder de Roma gemeenschap afkomstig uit de westelijke Balkan. - De VSSE concludeert van oordeel te zijn dat u, als activist binnen de salafistische Roma-beweging, een bedreiging vormt wat betreft de verspreiding van het extremisme in België.

Het is niet omdat u voor bovenstaande feiten nooit veroordeeld werd, dat u daarom geen ernstige bedreiging vormt voor de nationale veiligheid. De bevoegdheid om het verblijf te beëindigen wegens een ernstige bedreiging van de nationale veiligheid vereist immers geen voorafgaande strafrechtelijke vervolging of veroordeling (RVV 27 maart 2018, n ° 241.138). Het begrip nationale veiligheid dekt zowel

de interne als de externe veiligheid van een staat. Bijgevolg kunnen de aantasting van het functioneren van instellingen en essentiële openbare diensten, alsook het overleven van de bevolking, het risico van een ernstige verstoring van de externe betrekkingen of van de vreedzame co-existentie van de volkeren, evenals de aantasting van militaire belangen, de nationale veiligheid in gevaar brengen (HvJ, Land Baden-Württemberg t. Panagiotis Tsakouridis, C145/09, 23 november 2010, punt 41 tot 45 en aldaar aangehaalde rechtspraak; HvJ, H.T. tegen Land Baden-Württemberg, C373/13, 24 juni 2015, punt 76 tot 78).”

[...]

Het loutere feit dat de verzoekende partij de ernst van haar gedragingen zelf lijkt te geringschatten in haar eerste middel, doet verder uiteraard geen afbreuk aan het feit dat de Staatssecretaris op grond van de recente nota (24.02.2021) van de Staatsveiligheid mocht besluiten dat de verzoekende partij door haar gedrag inderdaad een ernstige bedreiging vormt voor de nationale veiligheid.

In de nota van de Staatsveiligheid wordt vermeld dat verzoekende partij:

- reeds jaren gekend is bij de Staatsveiligheid als persoonlijke en actieve deelnemer aan de verspreiding van het extremisme in België.
- beschouwd wordt als een activist van het salafisme, gezien de aard en de duurzaamheid van haar engagement voor organisaties die de radicalisering binnen de Roma gemeenschap afkomstig uit de westelijke Balkan bevorderen.
- een actief lid was van IRDO-Belgija (Islamsko Romani Dawetsko Organizacija Belgija), een salafistische proselitische organisatie gericht op de Roma bevolking afkomstig uit de westelijke Balkan.
- in het bijzonder door de leiding van de voormelde organisatie geïdentificeerd werd als het aanspreekpunt voor de regio Luik
- na de ontbinding van IRDO-Belgija betrokken is gebleven bij structurele activiteiten die bijdragen tot de verspreiding van het salafisme onder de Roma gemeenschap afkomstig uit de westelijke Balkan
- als activist binnen de salafistische Roma-beweging, een bedreiging vormt wat betreft de verspreiding van het extremisme in België

Verzoekende partij toont niet aan dat de vaststellingen van de Staatsveiligheid onjuist zouden zijn en dat de Staatssecretaris op basis van deze vaststellingen verkeerdelijk zou hebben vastgesteld dat verzoekende partij een aanhanger is van het jihadistische salafisme en dat zij als activist binnen de salafistische Roma-beweging, een ernstige bedreiging vormt wat betreft de verspreiding van het extremisme in België.

Verweerder laat nog gelden dat de Staatsveiligheid een instantie is die gespecialiseerd is in het inwinnen, analyseren en verwerken van inlichtingen over activiteiten die de inwendige en/of uitwendige veiligheid van de staat kunnen bedreigen. Indien een dergelijke instantie in haar verslaggeving op ondubbelzinnige wijze vaststelt dat er een ernstige, actuele en reële bedreiging uitgaat van de persoon van de verzoekende partij, vermag de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie zich wel degelijk op deze rapporten te steunen, zonder dat de Staatssecretaris er vervolgens toe gehouden is om zelf bijkomend onderzoek te voeren naar de concrete uitspraken/gedragingen van de verzoekende partij.

Het loutere feit dat verzoekende partij een blanco strafregister heeft, maakt niet dat zij onterecht als een ernstige bedreiging voor de samenleving wordt beschouwd. Terecht werd er door de gemachtigde van de Staatssecretaris uitdrukkelijk in de bestreden beslissing aangehaald dat de bevoegdheid om het verblijf te beëindigen wegens een ernstige bedreiging van de nationale veiligheid geen voorafgaande strafrechtelijke vervolging of veroordeling vereist.

In de mate dat verzoekende partij nog voorhoudt dat haar rechten van verdediging geschonden werden omdat zij tevergeefs geprobeerd heeft om de achterliggende informatie waarop de VSSE haar nota steunde, op te vragen, laat verweerder gelden dat de door verzoekende partij aangevoerde schending niet dienstig in verband kan worden gebracht met de bestreden beslissing.

Verweerder laat gelden dat de Staatssecretaris zich bij het nemen van de bestreden beslissing steunde op de nota van de VSSE.

De voormelde nota van de VSSE bevindt zich in het administratief dossier en de verzoekende partij kan te allen tijde dit dossier – mits voorafgaandelijke afspraak – inzien op de Dienst Vreemdelingenzaken. Nu zij dit heeft nagelaten, kan zij thans niet ernstig voorhouden dat de bestreden beslissing een schending uitmaakt van haar rechten van verdediging.

Zie ook:

“Indien verzoeker zich persoonlijk wou vergewissen van de inhoud van de stukken die door verweerder werden aangewend ter onderbouwing van de bestreden beslissing dan stond het hem vrij om aan verweerder inzage te vragen in het administratief dossier. Er wordt niet aangetoond dat verzoeker een dergelijke aanvraag tot inzage aan verweerder heeft gericht. Verzoeker had tevens de mogelijkheid om het administratief dossier bij de Raad in te kijken en eventueel ter terechtzitting nog bemerkings te formuleren. Hij heeft dit evenwel niet gedaan.” (RvV nr. 250 521 van 8 maart 2021)”

2.1.3. De Raad wijst erop dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 de administratieve overheid verplichten in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op “afdoende” wijze. Het afdoend karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De formele motiveringsplicht zoals die wordt opgelegd door de voormelde wet van 29 juli 1991, is een doelnorm die ertoe strekt de bestuurde inzicht te geven in de feitelijke en juridische overwegingen die aan de hem aanbelangende beslissing ten grondslag liggen wat hem onder meer moet toelaten om met kennis van zaken zijn kansen af te wegen en zijn rechtsmiddelen voor te bereiden. (RvS 1 september 2021, nr. 251.405) Artikel 4 van de voormelde wet van 29 juli 1991 bepaalt dat de bij deze wet voorgeschreven motiveringsplicht niet van toepassing is indien de motivering van de handeling de uitwendige veiligheid van de Staat in het gedrang kan brengen, de openbare orde kan verstoren, afbreuk kan doen aan de eerbied voor het privéleven of afbreuk kan doen aan de bepalingen inzake de zwijgplicht.

Het wordt niet betwist dat de bestreden beslissing is gemotiveerd. De vraag stelt zich evenwel of deze motivering afdoende is.

De beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht werd genomen in toepassing van artikel 44bis van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“§ 1.

Onverminderd de paragrafen 2 en 3, kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid.

§ 2.

De minister kan een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden die krachtens de artikelen 42quinquies en 42sexies een duurzaam verblijfsrecht hebben verkregen , alleen om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid.

§ 3.

De minister kan een einde maken aan het verblijf van de volgende burgers van de Unie , alleen om dwingende redenen van nationale veiligheid :

1° de burgers van de Unie die op het grondgebied van het Rijk hebben verbleven gedurende de tien voorafgaande jaren;

2° de burgers van de Unie die minderjarig zijn, behalve indien de beslissing noodzakelijk is in het belang van het kind, zoals bepaald in het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 20 november 1989.

§ 4.

Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt een beslissing zoals bedoeld in de paragrafen 1, 2 of 3 te nemen, houdt hij rekening met de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.”

Artikel 45,§ 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt onder meer het volgende:

“§ 2.

De in de artikelen 43 en 44bis bedoelde beslissingen moeten in overeenstemming zijn met het evenredigheidsbeginsel en uitsluitend gebaseerd zijn op het persoonlijk gedrag van de betrokken burger van de Unie of zijn familielid.

Eerdere strafrechtelijke veroordelingen zijn als zodanig geen reden voor dergelijke beslissingen.

Het gedrag van de burger van de Unie of van zijn familielid moet een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving zijn. Motiveringen die los staan van het individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, mogen niet worden aangevoerd.

[...]"

Hieruit vloeit voort dat vooraleer toepassing kan worden gemaakt van artikel 44bis van de Vreemdelingenwet, een individueel onderzoek moet worden gevoerd met betrekking tot de werkelijkheid, de actualiteit en de ernst van de bedreiging die van de vreemdeling uitgaat voor een fundamenteel belang van de samenleving. Dat onderzoek moet betrekking hebben op het huidige gedrag van de betrokkene en op het gevaar dat uit dat gedrag voortvloeit. (cf. GwH 18 juli 2019, nr. 112/2019, B.54.3)

Verzoeker kan worden bijgetreden waar hij stelt dat de verwerende partij zich met betrekking tot de redenen die hebben geleid uit de beslissing tot beëindiging van zijn verblijfsrecht uitsluitend heeft gesteund op de nota van de Veiligheid van de Staat (hierna: de VSSE) waarvan de inhoud in de bestreden beslissing wordt weergegeven. Dit wordt niet betwist door de verwerende partij, en in het administratief dossier bevinden zich overigens geen andere stukken die daar anders over doen denken.

In deze nota van de VSSE van 24 februari 2021 wordt gesteld dat verzoeker al jaren gekend staat als persoonlijke en actieve deelnemer aan de verspreiding van het extremisme in België, dat hij wordt beschouwd als een activist van het salafisme gezien de aard en de duurzaamheid van zijn engagement voor organisaties die de radicalisering binnen de Romagemeenschap afkomstig uit de westelijke Balkan bevorderen, dat hij een actief lid was van IRDO-Belgija, een salafistische proselitische organisatie gericht op de Romabevolking afkomstig uit de Westelijke Balkan en door de leiding van deze organisatie werd geïdentificeerd als aanspreekpunt voor de regio Luik, dat hij na de ontbinding van deze organisatie betrokken is gebleven bij structurele activiteiten die bijdragen tot de verspreiding van het salafisme onder de voormelde Roma-gemeenschap en waarin wordt geconcludeerd dat hij, als activist binnen de salafistische Romabeweging een bedreiging vormt wat betreft de verspreiding van het extremisme in België.

De verwerende partij wijst erop dat de nota van de VSSE zich in het administratief dossier bevindt en dat verzoeker niet ernstig kan voorhouden dat de bestreden beslissing een schending uitmaakt van zijn rechten van verdediging, nu hij heeft nagelaten dit dossier in te kijken.

De Raad stelt echter vast dat verzoeker niet betoogt dat zijn rechten van verdediging zouden zijn geschonden omdat hij geen kennis zou hebben van de nota van de VSSE, zoals de verwerende partij verkeerdelijk lijkt te begrijpen. Integendeel, hij heeft de nota opgevraagd bij de verwerende partij én gekregen. Wél betoogt verzoeker dat deze nota –en dus ook de bestreden beslissing– weliswaar aanhaalt dat hij reeds jaren gekend zou zijn bij de VSSE als deelnemer aan de verspreiding van extremisme in België, dat hij zou worden gezien als activist van het salafisme en als lid van IRDO-Belgija, waarbij hij aanspreekpunt zou zijn voor de regio Luik, maar dat hij is beperkt tot algemene assumpties. Verzoeker stelt dat elk concreet voorbeeld van zijn aanwezigheid in deze organisatie ontbreekt, dat geen concrete handelingen worden aangehaald en dat uit deze algemene bewoordingen niet blijkt welke concrete gedragingen verzoeker worden verweten en hoe deze de nationale veiligheid aantasten. Hij betoogt dat hij bij monde van zijn raadsman bijkomende informatie heeft opgevraagd bij de VSSE, doch zonder resultaat. Zonder inzage in de achterliggende informatie waarop de nota van de VSSE is gestoeld, worden zijn rechten van verdediging en de motiveringsplicht geschonden, zo concludeert verzoeker.

De verwerende partij stelt ter zake dat de VSSE een instantie is die gespecialiseerd is in het inwinnen, analyseren en verwerken van inlichtingen over activiteiten die de inwendige en/of uitwendige veiligheid van de staat kunnen bedreigen. Indien een dergelijke instantie in haar verslaggeving op ondubbelzinnige wijze vaststelt dat er een ernstige, actuele en reële bedreiging uitgaat van de persoon

van de verzoekende partij, vermag zij zich wel degelijk op deze rapporten te steunen, zonder dat zij ertoe gehouden is om zelf bijkomend onderzoek te voeren naar de concrete uitspraken/gedragingen van verzoeker. Verzoekers argument dat hij zich tevergeefs heeft gewend tot de VSSE voor bijkomende informatie, staat los van de bestreden beslissing tot beëindiging, zo betoogt zij nog.

De Raad treedt de verwerende partij uiteraard bij waar zij stelt dat zij de nota van de VSSE kon betrekken bij de totstandkoming van de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht van verzoeker. Dit impliceert evenwel niet dat zij kan voorbijgaan aan de verplichting om, conform artikel 45, §2, derde lid van de Vreemdelingenwet na te gaan of verzoekers gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving uitmaakt. Verder moet erop worden gewezen dat het gegeven dat de toepassing van artikel 44bis van de Vreemdelingenwet niet vereist dat de betrokken persoon in België is veroordeeld, niet verhindert dat de beslissing gemotiveerd moet zijn door feiten en handelingen die kunnen worden aangetoond. De bevoegde overheid mag zich daarbij niet op andere dan bewezen en geobjectiveerde feiten baseren. (GwH 18 juli 2019, nr. 112/2019, B.54.4 en B.19.4)

De Raad stelt samen met verzoeker vast dat nergens een concrete factuele basis wordt toegelicht voor de stelling dat verzoeker is betrokken bij structurele activiteiten die bijdragen tot de verspreiding van het salafisme onder de Roma gemeenschap afkomstig uit de westelijke Balkan en als activist binnen de salafistische Roma-beweging een bedreiging vormt wat betreft de verspreiding van het extremisme in België. Dit klemt des te meer nu in de nota van de VSSE wordt gesteld dat verzoeker wordt beschouwd als activist, hetgeen verder in de nota wordt gedefinieerd als een persoon die zonder zelf de referentiepersoon te zijn, deelneemt aan de verspreiding van een extremistische ideologie door middel van verspreiding, het delen op sociale netwerken, de deelname aan openbare of privé-evenementen, debatten, het publiekelijk steunen van bepaalde activiteiten of bepaalde extremistische en terroristische groeperingen, of kan deelnemen aan gewelddadige acties enz... Precies gelet op deze omschrijving van het profiel van een activist en de verwijzing naar verzoekers betrokkenheid bij structurele activiteiten kan *in casu* in alle redelijkheid worden verwacht dat *die* betrokkenheid wordt toegelicht aan de hand van concrete vaststellingen, *quod non*. Waar de verwerende partij betoogt dat verzoeker in wezen niet meer doet dan haar eigen gedragingen geringschatten, stelt de Raad vast dat precies omwille van het ontbreken van een concrete feitelijke basis verzoeker niet in staat wordt gesteld om zich op concrete wijze te verdedigen.

Verder stelt de Raad vast dat erop wordt gewezen dat verzoeker "*reeds jaren [is] gekend bij de VSSE als persoonlijke en actieve deelnemer aan de verspreiding van het extremisme in België*". Evenwel kan in het administratief worden gelezen dat de dienst Vreemdelingenzaken op 19 december 2014, ingevolge de aanvraag tot vestiging die verzoeker op 7 juli 2014 had ingediend in functie van zijn Belgische kinderen, aan de VSSE reeds een advies had gevraagd en dit advies –dat zich niet in het administratief dossier bevindt- klaarblijkelijk niet in de weg heeft gestaan van de afgifte van de F-kaart aan verzoeker in 2015. Het is de Raad niet duidelijk in welke mate verzoekers gedragingen in de loop van de jaren zijn gewijzigd derwijze dat, terwijl ze in 2015 de afgifte van een verblijfskaart niet in de weg stonden, nu toch hebben geleid tot de beëindiging van het verblijfsrecht.

Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker kan worden gevolgd waar hij betoogt dat de verwerende partij, door met het oog op de toepassing van artikel 44bis van de Vreemdelingenwet uitsluitend te verwijzen naar de nota van de VSSE die zich beperkt tot algemene assumpties doch zonder dat daarbij concrete handelingen of feiten worden aangehaald die een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving aantonen, de beslissing tot beëindiging van zijn verblijfsrecht niet afdoende heeft gemotiveerd. De Raad treedt verzoeker dan ook bij in zoverre hij aanvoert dat de bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijf op dit punt een miskennis van de formele motiveringsplicht vertoont, waardoor tevens zijn rechten van verdediging in het gedrang komen. De verwerende partij toont niet aan dat en om welke redenen er *in casu* sprake zou kunnen zijn van een uitzondering op de formele motiveringsplicht op grond van artikel 4 van de wet van 29 juli 1991.

2.1.4. Het eerste middel is in de besproken mate gegrond en leidt tot de vernietiging van de beslissing tot de beëindiging van het verblijf.

2.2.1. Het tweede en het derde middel zijn gericht tegen, respectievelijk, het bevel om het grondgebied te verlaten en het inreisverbod.

2.2.2. De Raad wijst erop dat de vernietiging van de beslissing tot beëindiging van verzoekers verblijfsrecht de zaken weer in de toestand brengt waarin ze zich vóór het nemen van de door het arrest vernietigde beslissing bevonden (RvS 29 augustus 2012, nr. 220.489), waardoor verzoeker thans weer een recht op verblijf geniet, hetgeen niet verenigbaar is met de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, noch met het opleggen van een inreisverbod als *accessorium* van dit bevel. Bijgevolg dienen deze volgbeslissingen, die in dezelfde akte aan verzoeker ter kennis werden gebracht en die trouwens eveneens steunen op het hierboven besproken rapport van de VSSE, eveneens te worden vernietigd.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 8 juli 2021 tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig januari tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

A. WIJNANTS